

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMECSE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajczárjával kaphatók könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.

Hat hóra 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hivatalos hirdetések díja a bélyeg-illetékkel együtt: 1—100 szög 1 frt 30 kr, a 100-on fölül minden szó 1 krajczárjával számítatik. E hirdetések után járó díj előlegesen küldendő be.

Magán hirdetések: négy hasábos petit sor egyszeri közlésért 7 kr, kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr. — Bélyegdij minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyilttérben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr

A Pantheon építéséhez.*)

Motto: „Per aspera ad prospera.“

A multnak képe, tükre a jövőnek. A nemzeti geniusz ápolása, nagyjaink emlékezete, záloga jövőnknek. Erről lemondani, ezt elhanyagolni egyértelmű volna nemzeti létünk föladásával. A mult nagy tettein buzdul föl a jelen és jövő nemzedék, ez lelkesíti tette, ez költi föl a nemes becsvágyat: munkálkodni a haza és emberiség javára.

A magyar nemzetnek különösen nagy szüksége van a dicső mult lelkesítő példájára, mert csak a törhetetlen hazafiság, a lankadatlan erély, a kitartó munka és előrehaladás együttes hatása képes bennünket a népek nagy tusájában, a létért való küzdelem elkeseredett és soha nem szünő harcában diadalra segíteni, e nemzetet, melyet évszázadok viharai meglehetősen megviseltek, ismét nagygyá, hatalmassá tenni.

Ide s tova ezer éve lesz, hogy e földet, melyet annyi honfivér áztatott, melyben hon-szerző őseink, dicső nagyjaink örök álmukat aluszszák, hazájául választá a magyar.

Ezer éves nemzeti élet megérdemli, hogy azt maradandó alkotással, a magyar nemzethez méltó emlékekkel tegyük a késő utódok előtt is emlékeztetéssé. S mi lehetne méltóbb emléke a honfoglalás ezer éves fordulójának, mint egy nagyobb szerű, művészi kivitelű pantheon emelése, a fővárosnak erre alkalmas kimagasló pontján, honnan büszkén hirdethesse a késő utódoknak a magyar nemzet ezredéves multjának dicsőségét, nagyjainak emlékeztetését. A mult példa leendő majd, melynek követése nagyra, nemesre készíti az ifju nemzedéket.

Már a nagy Széchenyi elméjében megfogalmazott az „üdvlelede“ nemes eszméje, de az idő viharai, a nemzetnek szabadságáért vívott küzdelme s az elnyomatás nehéz napjai, melyek erre következtek, hosszú időre lehetlenné tették ez eszme új életre keltét, még inkább annak megérlelődését.

Az utóbbi években, a honfoglalás ezeréves fordulójának közeledtével, ismét fölmerült a pantheon eszméje. Cikkek, röpiratok igyekeztek annak propagandát csinálni; s épen az jellemzi e kort, hogy ily eszmének még propagandára van nálunk szüksége, sőt az szinte elhangzik a pusztában, holott: mint a nemzeti kegyelet nyilvánulását, egyetlen jeladásra kellett volna azt a nemzet minden rétegének fölkarolnia. Egyedül a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet tette az eszmét egész határozottsággal a magáévá. A hazafiúi kegyelet, a nemzeti érzet e pregnáns nyilvánulásáért bizonyára méltó elismerés illeti az együletet. E ténynyel a magyar mérnökök és építészek elvitázhatatlan bizonyoságot nyújtottak valódi hazafias szellemükről, mely nem hangzatos, üres frázisokban, de komoly tettekben nyilvánul.

Az egyesület első nagy pályadíját még a mult évben egy pantheon tervére tűzte ki. A pályázat azonban eredménytelen maradt, mert csak egy pályázó volt s annak a terve nem felelt meg teljesen azon magasabb művészi igényeknek, melyek ily nagyszabásu tervtől, egy

ezredéves nemzeti emléktől méltán megkövetelhetők. A pályadíjat tehát újból kítűzték. Hogy most lesz-e majd sikere, azt előre nem tudhatjuk, de bizonyára van jogunk elvárni, sőt követelni a magyar építész kártól, — mely szereti azt hangoztatni, hogy az építő művészet terén kiállja a versenyt a külfölddel, — hogy a pantheon tervezetében tömegesen részt veendő s igyekezni fog e célra oly tervet alkotni, mely a nemzeti kegyelet e pregnáns nyilvánulásának s a magasabb művészi igényeknek minden tekintetben megfelel.

S hogy építészünk most már csakugyan komolyan foglalkoznak ez eszmével, kitűnik abból is, hogy legközelebb értekezletet tartottak, melyben nagyjában megállapodtak az épület külső jellegére nézve s egyhangulag kimondták, hogy a pantheonnak a főváros valamely kimagasló helyén emelendő körüdmu, kívülről magas oszlop-csarnokkal körülvett emlékszerű, tiszta stíli épületnek kell lenni.

Eddig tehát most már szerencsésen eljutottunk volna. Csakhogy a kérdés legfontosabb része még távolról sincs eldöntve. — Abban úgy a szakértők, mint maga a nagy közönség is egyetértenek, hogy a pantheonnak legalkalmasabb és legméltóbb helye volna a Gellért-hegy teteje. De hát ott a citadella s ez sokak előtt elháríthatatlan akadálynak látszik arra nézve, hogy a pantheon annak a helyére építtessék. S ebbe — úgy látszik — a szakértők hamar bele is nyugodtak, mert elhatározták, hogy neki indulnak a budai hegyeknek s majd csak találnak valahol egy kis zugot, a hova a nemzeti kegyelet ezer éves emlékét — eldughassák.

E határozat ellen — már csak pusztán építőművészeti szempontból is — kötelességünknek tartjuk óvást emelni. Egy pantheon nem olyan közönséges középület, a melyet akárhova oda lehetne állítani. A magyar nemzet ezer éves honfoglalásának emléke megérdemli, sőt megköveteli, hogy a nemzeti kegyelet e művészi alkotása a legszebb, az e célra legalkalmasabb helyre állíttassék, bármivel legyen is az a hely jelenleg beépítve.

S azt bizonyára nem fogja senki kétségbe vonni, hogy a fővárosban a Gellért-hegy orma az az egyetlen hely, a mely e célra nemesak a legalkalmasabb, de egyszersmind egyedül megfelelő. A testvér fővárosnak ugyszólván a közepén emelkedik ki méltóságteljesen e hegy, mely az egész környéknek legmagasabb pontja s lábait ott mossa a szöke Duna hullámzó tükrében. Magyarország ezer éves fönnállása emlékének, a magyar nemzeti pantheonnak csak a Gellért-hegy orma lehet méltó helye.

Az ország szívének ez az egyedüli impozáns és az egész főváros területéről legszembeütőbb pontja s itt nem a rombolás, nem az állati erő és a mulandóság elemének, hanem a nemzeti lét magasztos emlékének kell állania.

Ne keressük hát a budapesti hegyek közt azt a zugot, a hova a nemzeti pantheon eldughassuk, hanem állapodjunk meg határozottan abban, hogy a pantheon csak a Gellért-hegy ormára, a citadella helyére építhető — vagy sehova. Mert az kétségbevonhatatlan tény, hogy más, valóban alkalmas hely nincs e célra a fővárosban. Ne riasszon vissza azaz elháríthatatlannak látszó akadály, hogy azt jelenleg a citadella ékteleníti. Hiszen

annak mai napság úgy sem igen van már hadászati fontossága s így nem lehet komoly akadály arra nézve, hogy e rideg, komor faltömeg helyén a tiszta művészi izlésnek megfelelő s az ezeréves nemzeti kegyelet emlékéhez méltó pantheon emeltessek.

Pusztán és egyedül ez irányban induljon meg tehát a mozgalom a pantheon építésére s nincs okunk kételkedni a fölött, hogy ha a nemzet e magasztos eszmét kellőleg fölkarolja, az az elháríthatatlannak látszó akadály, a mely most még az eszmétől is sokakat visszariaszt, a nemzeti érzület egyhangú nyilvánulása előtt mihamar megsemitül s eljön az idő, a midőn a Gellért-hegy ormáról nem az ágyuk torka, de a nemzeti kegyelet magasztos emléke tekint le a főváros békés, munkás és honszerető lakóira s a nemzet apraja-nagyja szent érzellemmel fog e helyre zarándokolni, hogy lerójjá hálaadójját a nemzet nagyjainak és buzdítást merítsen az ősök dicső tetteiből.

Intő példaként áll majd itt e szírtén a magyar nemzeti pantheon, büszkén hirdelve, hogy

El magyar, áll Buda még,

A mult, az példa legyen most!

Gonda Béla.

Övintézkedések.

A megrendítő számban jelentkező tüzesetek megátlása céljából jónak láttam figyelmeztetni a t, gazdaközönséget a kitelhető övintézkedések megtételére.

A tüzeset lehetősége egyaránt kiterjed minden gazdára, kivált a hol — mint megyénkben is — a learatott gabonát kö z ö s t e l e p e k r e, c s ü r ö k b e bordják össze gazdáink; itt ha Péteré kigyullad: ezzel együtt Pálé is meg a többieké is hamuva fog égni, kivált ha az égést a gyakori szélvészek is elősegítik; ily esetekben a legmerészebb, legönföladozóbb tüzoltási kísérletek is sikertelenné válnak.

Csak egy parányi tüzszikra kell hozzá, s ami még ma óriási gabonaasztag: holnap egy óriási hamu garmada! . . .

Nem lehet eléggé figyelmébe ajánlani gazdaközönségünknek, hogy a jelen évi szép gabnatermést haladéktalanul biztosítsák a tűz ellen, az illető biztosító-társulatoknál; nehogy ennek elmulasztásával, — ki tudja, mikor? — arra ébredjenek, hogy egyévi izzasztó munkálkodásuk szép gyümölcsét, az emberi gondatlanság és könnyelműség okozta tűz pár rövid óra alatt semmivé tegye. Ekkor aztán késő lesz a bánkodás, a lamentálás!

Mint mindent: annak idejében kell tenni a gabona tüzelteni biztosítását is, erről s ennek hasznosságáról minden gazdának meg kell s meg kellett már győződnie.

Ez alkalommal célszerűnek vélem, a tüzbiztosítás mellett jóakaratulag figyelmeztetni gazdaktársaimat egyéb övintézkedésekre is, melyekkel a tüzesetek lehetőségét kizárni, ellenőrizni, vagy részben megakadályozni lehetséges.

Legelső övintézkedésnek, természetesen a mielőbbi eséplés tekintendő, mert a kieséplés szemsgabona tüzmentesebb helyen van a magtárban, mint a szabad ég alatt levő asztagok gyulékony szalmatömegében.

Addig is azonban, míg a cséplés bevégeztetik, a következő hasznos intézkedésekkel a legnagyobb részben megakadályozhatók a tüzesetek, melyek akár véletlenségből, akár szándékból, vagy a lecsapó villám által lennének keletkezendők.

A véletlenül kiütő gyulladások elkerülése végett szigoruan távol kell mindazon anyagokat tartani, melyek a csür kazaljai között tüzet gerjeszthetnének. Nevezetesen: a munkálódó napszámok és cselédeknek szoros és szigorú büntetés alá vont kötelességökké kell tenni, hogy a dohányzást munka közben ne vegyék elő, munkaszünetben is csak veszélyen kívüli távolabb helyen dohányozzanak; oly helyeken pedig, ahol a szabad ég alatti főzés szükségeltetik, ott a főzés kellő távolságban és oly ovatossággal eszközöltessék, hogy a

*) Közöljük e hazafias és magasztos eszmét tárgyaló cikket, nemesak a tudós írónak hozzáunk intézett kérelme folytán, de azért is, hogy lapunk olvasóközönségének figyelmét, ezredéves államünk emlékének méltó megörökítése iránt föl hívjuk. Szerk.

kazalokban e miatt tűz ne támadhasson. Még maguk a gazdák se képezzenek kivételt a dohányzás tilalma alól a munka színhelyén, ugy ezek, mint eselédiek s napszámosaik szigorúan bünhődjenek e tilalom áthágásáért, valamint azért, ha bármelyiknél csak egyetlen szál gyufa is találtatnék. A gyufa teljesen számüzessék ily helyekről, mert egy eldobott, vagy esetleg elhullott gyufa roppant veszélynek lehet okozója: meggyuladhat az a száraz talajon a nap heve, a tyukok kapargatása s a munkások talpávali surlódás következtében is.

Mindezen óvatos eljárást képes megtartani egy a gazda, mint munkása, mert a veszély elkerülése mind-egyiknek érdekében áll. De nem így a gyermek, aki sokkal könnyelműbb és esztalantabb, semhogy ily tilalomnak magát alávetni képes legyen; tapasztalás szerint a legtöbb tüzesetnek a gyermeki pajkosság volt okozója.

Nem szabad tehát senki gyermekét megtűrni a kazalok közelében, a legszigorubbán kell őket onnan visszariasztani s ebbeli merényleteikért példásan, érzékenyen büntetni.

Mindezen s egyéb szabályok megtartására okvetlenül kell alkalmazni felügyelő közeget. Különösen ott, hol nagyobb terjedelmű rakhelyek, asztagok vannak: szükséges tartani fizetéses őrt, vagy a körülmények szerint örököt, kik kellő díjért s lehető felelőség terhe mellett ügyelnek fel a tüzesetek elkerülése végett kiadott szabályok pontos megtartására.

Ily asztagőrök szervezése ok- és észszerű, mert ha érdemes hosszú időn át u. n. mezőeszt tartani nagy területen, ugy az asztagesőrök telepében többszörösen szükséges és hasznos: őrt alkalmazni a tüzesetek meggátolására és ellenőrzésére.

Szándékos gyújtogatók ellenében látszanak el fegyverrel az asztagőrök s tétessék köteleességük az éjjeli pontos és kettőzött figyelmi őrködés. Ily éjjeli és nappali őrködés által a villámlásokból származó tüzesetek rovább terjedése is meggátolható lesz.

Egyébiránt igen helyesen cselekednek a gazdák, ha saját érdekükben, a maguk köréből éjjeli őrzárakat rendszeresítenek; mely őrzárban, biztonsági szempontból kellő számban vegyenek részt, mert a bekövetkező veszély elhárítása igen sokban attól függ, hányan ügyelnek föl a veszélyre.

A község és a tulajdonos gazdák okvetlenül állásnak föl a csűrökben egy párfeskenőt, mellyel a kigyulladt tűz rögtön elfojtható, megakadályozható legyen. Igen szükséges, hogy ezek közelében kut, folyó-, vagy tóviz, avagy vízzel telve tartott edények legyenek.

Tüzesvészletében az örök által rögtön adasanak vészjelek, pl. puskalövés, jelző harang, vagy sip által, hogy a környékből mielőbb segély érkezessék.

— Mindezen s egyéb üdvös intézkedéseket maguk a gazdák is, saját jól fölfogott érdekükben megtehetik; az onban, kivált kisebb községekben, legcélszerűbb: ha az ovó-intézkedéseket közgyűléssel szervezik, megálapítják és az intézkedések szigorú és pontos megtartására a község minden lakóját kötelezik.

Ugyanesak községi rendelteté emelendő azon fontos körülmény is, hogy a csűrökben a kazalok kellő távra helyeztessenek egymástól, hogy közöttük szabad mozgás engedessék a napi munkálodásra és a tüzoltási műveletekre is.

Zsarnóca, július 12, 1882.

Egy körültekintő gazda.

A garam-ipo-völgyi vasút ügye.

Ipolyság, július 14, 1882.

Vasutügyünk örvedetes fokozatban közeledik a megvalósuláshoz. E tárgyban az osztrák államvaspályatársulattal kötendő építkezési szerződést Hontmegye közönsége egy rendkívüli bizottsági közgyűlésen tárgyalta és el is fogadta; és a további teendők teljesítésére egy végrehajtó bizottságot küldött ki.

A végrehajtó bizottság: b. Majthényi László főispán elnöklte alatt Ivánka Zsigmond, Chorinszky Hugó gróf és Majláth György bizottsági tagokból áll.

Az elfogadott szerződés így szól:

I. Az osztrák államvaspályatársaság kötelezi magát, hogy Ipolyságot, Hontmegye székhelyét az osztrák államvaspálya esztergom-nánai, esetleg szobi állomásával egy rendes vágányu másodrendű vasutal oly módon köti össze, hogy az Vámos Mikola és Ipoly-Pásztó községek határának érintése és a Garam folyónak Csatánál való áthidalása mellett fog a Garam folyó jobb partján a magyar kormánytól nyerendő engedélyben foglalt feltételek értelmében kiépíttetni.

II. Hontmegye közönsége kötelezi magát, hogy a vasutvonalnak saját területére eső részéhez megkívántató földterületet, mely 150 (1200 □ öllel számított) holdnál több nem lehet, ugyszintén a megye rendelkezésére álló kő- és kavicsbányáknak a vasutépítés tartamára való használhatóságát az osztrák államvaspályatársulatnak ingyen rendelkezésére bocsátja. A nevezett társulat viszont kötelezi magát, hogy a vasut Bars és Esztergom megyékbe eső részéhez szükséges terület megszerzése iránt maga fog intézkedni.

III. Az osztrák államvasut társaság kötelezi magát, hogy a vasutépítés céljából Hontmegye területén szükségelt földterület megszerzésére megkívántató készpénzösszegeket a szükséghez képest való időszakonként teljes biztosítás mellett és 6%-ot meg nem haladható kamatra a megye rendelkezésére bocsátja, mely imig előlegezendő összeg visszatérítése a megye szabad választása szerint, vagy tíz évi utólagos félévi, pontosan fizetendő készpénz részletekben, vagy pedig a társulat és Hontmegye közt egyetértőleg megállapítandó s a vasut kezelőse által közvetlenül beszedendő s részletesen elszámolandó kezelési pótlék szedése által fog eszközöltetni.

Honthy.

Különfélék.

— A bars megyei gazdasági egyesület f. hó 11-én Verebélyen tartotta gyűlését. Ez alkalommal a hitel-

műveletekre vonatkozó eljárás szabályzat t'n bemutatva E szabályzatot jelen számunk melléklete gyanánt veszik olvasóink; ebből kitűnik, hogy az egyesület a hitelszövetkezetek eszméjét meggyökereztetni kívánja, a gazdasági közönségnek olcsóbb kölcsönöket eszközöl a kisbirtokosok hitelintézetétől s így megmenteni szándékozik kisbirtokosainkat az eladósodás veszélyétől. Ugyanez alkalommal részletesen megvitattatott az egyesület kezében levő tűz- s jégkárak biztosítási ügye. Az egész területre főügynökség szerveztetett. Főügynökké, a buzgalmaról ismeretes Koharié Andrást választott meg.

— A garamvölgyi vasut létesítésén oly ritka tevékenységgel fáradozó képviselőnk, gr. Hunyady László tegnap értekeztre hívta össze a város értelmiségét. Mindenek előtt röviden fölemlítte azon mozgalmakat, melyek e téren eddig fölmerültek s ki nyilatkozta, hogy a tervbe vett Nána-lévai vonal kiépítésénél szeretné Nagy-Sallót is belevonni s kéri erre vonatkozólag az érdekltek véleményét. Beszéde után M. S. Elek esperes és Juhász Pál református lelkész fejtegették e vidék nagy termelő képességét s az ezzel járó kivételt; kérték a képviselő urat, tartsa meg őket továbbra is jóakarátában s iparkodjék odahtatni, hogy a tervezett vonalba ők is belesessenek, viszont a város nem fog visszariadni az esetleges áldozatoktól sem. N.-Salló, júl. 10, 1882. — S.

— Tüzesetek megyénkben. Zsarnóca községben a Ruszwurm Károly tulajdonát képező malmom kigyulladt. A malomban nagy mennyiségben felhalmozva volt gabona és lisztmü, továbbá a gépek és felszerelések, az összes butor-, ruha- és fémtermékek odaégték. Az ottani lakosok lankadatlan erővel és buzgalommal vettek részt az oltásban és fáradozásuknak sikerült is a malom közvetlen szomszédságában álló kinestári sörházat és a hozzátartozó söresarnokot megmenteni. A kár, a megejtett becslés szerint 20.883 forint tesz. A leégett malmom és az ingóságok 19.016 frtra voltak biztosítva. — Nemesény községben egy éjjel két helyen támadt tűz, mely két házat és sok takarmányt, élelmiszert, gazdasági eszközöket s 58 db. birkát pusztított el. A tűz gyújtogatás folytán keletkezett es a gyújtogatással Szórcsán szky Máté, ottani lakosnak Lukács nevű fia van vádolva. Az erre vonatkozó vizsgálati jegyzőkönyvet már átítették a kir. ügyészséghez. A tűznek majdnem két gyermek is áldozatul esett, csak a legnagyobb veszéllyel lehetett őket az egyik égő házból megmenteni. — Mizer községben a tűz két lakházat hamvasztott el melléképületekkel és sok gazdasági eszközzel együtt. Biztosítva semmi sem volt. — Vámos-Ladányban pedig 7 ház lett a lángok martalékává.

— Bars- zt.-Keresztről írják nekünk, hogy ott f. hó 3-án a marhavásár alkalmával, a szolgabírói hivatal előtt, nagy néptömeg szemeláttára, verekezés történt a pandurok között. Egy közrendőrt ugyanis, — ki a városban jó ideig tett őrszolgálatát után a városba visszatért. — Kis s nevű rendőrfőzede és két közrendőrfegyveresen megragadva huzozták a börtönbe, folytonosan rugdalva és puskatusával ütelve az illetőt. E durva bántalom az egybeesődült nép között méltó meg-

Tárcza.

A jó anya.

(Satyra)

„Erkölesi romlottság örvényébe süllyedünk; valástalanok, gonoszok vagyunk, az erény ugyan sötétben járhat, mert hire-hamva sines; hű szerető és barát, jó anya és jó gyermek végkép kiveszett s csak a régi jó idők emlékeiben él még.”

Ilyesfélét szól a gonosz ember kortársaira! Látszik, hogy ő csakugyan bános: magát akarja tisztára mosni és mást moeskol be. Haládatlan a mai kor iránt, mely őt szülte s halátlanságát még rágalmozással tetézi.

Oh, én másképp látok, másképp gondolkodom és beszélek; tehát csak egyben egyezünk: ő sem tesz, én sem teszek.

En jónak látok minden mait s rossznak minden régít. . . Minden jobb ma, mint volt régen. Az emberiség, a társadalom az erkölcsösség mily bámulatos fokára emelkedett! Igen! Hiszen már tudja: mi az erkölcs-telenség?

A társadalom e tökélyességének a jó anyák egyedüli előidézői. A jó anyák gyermekeiket jól nevelik s a gyermekek a társadalom jó tagjaivá lesznek.

Mondjátok, hogy tolvaj, sikkasztó, rabló, naplopó most is van elég. . . Én megengedem, de hát nem nagy haladás-e már az: hogy a tolvaj eltulajdonítová, a sikkasztó elkezelővé, a rabló megtámadóvá, a naplopó hanyaggá lett?

Es ebben nagy részük van a jó anyáknak, kik közül megörökíttek egyet. Csodáljátok és kövessétek!

Ott ül teljes díszben pompás pamlagán; kis kezeiben most éppen horgolás van. Nem akarja dologtalanul tölteni idejét, aztán meg — ugy mondják, hogy neki, vagyis kecses kis kezeeseiknek oly jól áll ez. Csak az imént maradt egymagára; kedvencz szobalánya bejön s várja urnője parancsait. Jelentősen mosolyog, mikor a gyermek elővezetése is rendelve volt, ha ugyan erre sok dologtól reáér. Érti jól urnőjét s nem sietve, alkalmas időben bevezeti az urfieskákát és kisasszonykákát a „kedves mamához”. Betanított hajlongások, feszességek között lépdelnék ezek szegénykék a szép, a rend, az illem, a csend teljes megtartásával. Ritka szerencse rájuk nézve s mégis kénytelen-kelletlen használják föl mindig.

A jó anya megcsokolja mindeniket s szemlét tart külsejük fölött. Egyik nagyon szép, a másik gyönyörű, a harmadik a világ legszebbje; egyiknek jól áll a ruha, másinak a kalap, harmadiknak a mosolygás s így tovább. — Ennyi az, mit jó anyjuktól hallhatunk, ezt is tisztos távollól, mert hát egy anya csak megérdemli a tiszteletet, no meg — a díszes ruha összetörnék, bepiszkolódna a kicsinyek érintéseitől.

Nem soká tart e látogatás. A gyermekek igyekeznek végét szakítani, hogy ott, az épület elrejtett zugában levő szobájokban éldelhessék korlátlan szabadságukat; az anyai igyekszik hamar tulesni e bajon, e terhen is, mert hát reá még sok, még ezer meg egy dolog vár. Aztán mi lenne, ha ő gyermekei körében töltené idejét?

A családi gondok, bajoknak — melyekből egy anyának ugyan kijut, pusztá látása is kiragadhatná szegény kicsinyeket koruk örömteljes boldogságából. A gyermeki ártatlan kedély megrontva, a szemérem megsértve lenne, ha a házi asszony, a nő szobájában minden az ő szem- és fültanaságuk mellett történnék. Ah, regényekből és nem paedagogiai munkákból kell tanulni a gyermek nevelést!

Nézzétek ez anya gyermekeit!

Lábujjhegyen járnak, kecsesen hajlongnak, érzelmesen beszélnek, illemesen állnak, ülnek; csend, rend, tisztaság uralkodik náluk, ruhájukat óva-óvják a portól is; hangos nevetés helyett vidáman mosolyognak; akkor s annyit esznek, mikor s mennyit az anyai józan ész számukra kiszabott!

Ti neveltek-e ilyen gyermekeket?

Testük karesu, esinos alkatu, mintha formából került volna ki; bőrük puha fehér, a napsütés elől is eltakart; arcuk szende, halvány, részvétre indító, szeretetre-méltó tekintetű, gyöngéd lényüknek nem árthat eső, szél, hideg, nem bánthatja őket bogár, állat, nem teheti bénává, betegessé őket semmi.

Ilyenek-e az általatok neveltek?

Megfigyelő tehetségük nagy emlékezetük tökéletes, majmoló erejük megmérhetetlen; tudományuk nagyon is tág körű, mélység helyett csillagokig járó s inkább felül, mint valamiben van; eszük sok olyanra tanított már, mit a halandók nagyrésze teljes életben meg nem tanul.

Oh nevelők, mondjátok, neveltetek-e ily gyermekeket?!

Lám, pedig ezeket anyjuk csak annyiban ismeri, hogy világozásban nem téveszti nevüket össze. Anyjuk nincs velük: de nevelési elvei testté válnak a dajkában s a nevelőnőben.

Ő a nevelés fő-faktora, egy anya hogy is bizhatná másra ezt; neki azonban végrehajtói vannak, mert egymaga elég physikai idővel sem bír, meg erővel sem: fenkölt elvei alkalmazására.

Meg is látszik szegény jó anyán a nevelés terhe. Arca sáppadt, szemei becsettek, teste vézna, egészben véve részvételtől alak, kinek a lengedező szellő, a permetező eső épen ugy árt, mint a meleg és hideg, a láрма és halotti csend, a beszéd és hallgatás.

Mind ennek nem a tétlenség, nem a zárt levegő, nem a tulhajtott mulatozás, nem is a kegyetlen fűző, még csak nem is a hajpor s ennek közeli-távoli rokoni, hanem egyesegyedül az anyai gond, a bu az okai. Meg hát az ember, a legszebb, a legnemesebb teremtmény nem is lehet oly durva alkotásu, oly erős, szívós életű: mint a béka, vagy mint a szerb tövis!

Bezzeg a régi anyák piros pozsgás arcain, erős, izmos alkatán nem látszott a bu, a gond nyoma! Tudták is azok, hogy a gyermeksírás a csend, a pajkoskodás a rend, a sutba-buvás az illem, a gyermek megverése a humanismus, a sokat-evés a szép elleni dolgok. Tudták is azok: hogy gyermekeiket szobában kell tartani, mert ott a nap, szél a szépséget, a hideg eső az egészséget, az állatok, bogarak az épséget nem vhetik el, ott az erkölcsösségükre káros szemléletektől megóva vannak; ott sár, fű, utzapor el nem piszkolhatják ruháikat stb. stb. Tudták is azok, mint lehet a szépet megtestesíteni, mint lehet a sokat mutatásra nevelni?

Boldogok vagyunk mi, kik ama jó anyák által neveltethetjük gyermekeinket!

Es én boldog vagyok látni, hogy az itt rajzolt, érzem, gyöngén rajzolt jó anya nem képzeletemben, de valóban, — nem egyedül, de ezer meg ezred magával él és neveli a jövő nőit, férfait.

Hallgassatok el ti, a „ma“-nak gonyolói!

A „ma“ a szép, a látszat, a humanitás, a csend, rend, illem valódi aranykora: mindez pedig nem korholásra, de dicsőítésre érdemes.

Boesánat!, „jó anyák“, hogy dicsőségeteket ily gyöngö, repedt-hangu trombita hirdeti.

Ujfalussy Sándor.

botránközést keltett. Különös, hogy épen a rend őrei vétenek a rend ellen: elkínözva teszik börtönbe kollégájukat, ki aligha volt bűnös, mivel másnap reggel már szabadon bocsájtva mutogatta a tegnapi ütlegek kék foltjait.

— **Hymen.** Gyenes József lévai kir. járásbíró e hó 20-án vezeti oltárhoz Bakó Nelli kisasszonyt Lévan. — K. Ruffy Lajos, megyei alpnztárnok e hó 2-án eljegyezte Ar-Maróthon Szász y Ilona kisasszonyt, Szász y István, köztiszteletben álló megyei főpénztárnok kedves leányát. — Székelyi ifj. Majláth György, Esztergom megye főispánja eljegyezte Zichy Karola gróf kisasszonyt.

— **Bars megye törv. hat. bizottsága** f. évi június 22-én tartott évnegyedes közgyűlésén a lévai főgymnáziumra már korábban megszavazott 8000 frtot a megyei törzsvagyontól elkülönített s gyümölcsözőleg kezelhetni elhatározta; továbbá az e tárgyban építkezésre szükséges összeg beszerzése — s egyéb teendők teljesítése végett egy 30 tagból álló végrehajtó bizottság tagjaivá a következő egyének választottak meg: Boleman Adolf, Frank Ferencz, Szabady Gyula, Szabó Lajos, Belesák László, Besse Dávid, Benkovits Ernő, Boleman Ede, Berdach Dávid, Dombay Vilmos, Gyenes József, Holló Sándor, Konkoly Sándor, Kürthy József, Lakner László, Leidenfrost László, Lakner Antal, Mácsay Lukács, Levatic Márton, Munkay János, Márkli Ferencz, Nyitray Ferencz, dr. Pólya József, Szakmáry Endre, dr. Braeh Ferencz, gr. Migazzy Vilmos. Ambró István, Dillesz Sándor, Kelecsenyi Ráfael, Pristiyák Neit és Máriássy István. Elhatározatott még, hogy Léva városa a főgymn. osztályok czélszerű elhelyezésiránt, a kegyes tanítórend kormányfőnöksége pedig a kellő tanerők kiszolgáltatása végett megkeressenek.

— **A lévai pósta államivá tételük** s mint ilyen 1883. év január 1-én fog életbe lépni. Értesülésünk szerént a lévai, jelenlegi póstamester meg is kapta már a hivatalától jövőre szöllő fölmentését. Ezzel kapcsolatban nem lehet elhallgatnunk azon körülményt, hogy a fölmentett derék póstamester e téren már 28 év óta, oly szakértelemmel s oly odaadó, fáradhatlan buzgalommal és lelkiismeretességgel működik, hogy az ország póstamesterei között csaknem páratlanul mondható; és még is, mindezek dacára egyszerűen fölmentett. Már pedig egy 28 éven át mintaszerűen működött derék hivatalnok nem fölmentést, de elismerést érdemelne, sőt hivatalában való megmaradása által díszere válnék az államnak; nem tudjuk tehát eléggé esodálni, hogy a póst-igazgatóság nem vette figyelembe egy ily mintahivatalnok érdemeit, ki eddigi szolgálatai alatt annyira meg tudott felelni szakmájának, mint senki különben e hazában, s kinek munkaképessége még egy újabb 28 évig, sőt tovább gyümölcsöző lehetne szakmájának. — Ajánljuk e körülményeket a t. pósta-igazgatóság figyelmébe!

— **Az orsz. levéltár kiállításán.** Budán látható azon érdekes adományozó levél, melynek értelmében Chák Máté nádor Ch. Gyula hívének, a lévai várnagynak 1318. nov. 11-én Kistapolcsányt ajándékozta. A levél hátyára van írva, melynek sárgavörös selyemszínőron függött pecsétje azonban elveszett.

— **Az uzsora egy újabb neme.** Neumann Manó, lévai kereskedő a minap egy jöhízemű paraszt embertől egy régi 10 frtot vett át, illetékes helyen leendő beváltás végett. A 10 frt. átvételkor kielégítette a parasztot 6 frttal, kinek a napokban még utólag 2 frtot juttatott s így a 10 frtot beváltva 8 frtért: maradt még Neumannrának 2 frtja beváltásdíj fejében. Csodáljuk, hogy e jótéteményként szereplő uzsorát épen oly egyén követte el, kinek mint kereskedőnek tudnia kell, hogy a régi 10 frtosok 1887-ik évig beváltatnak az osztr. magyar bank által, még pedig díjtalanul; egyedül a póstaköltséget fizeti a beváltó fél.

— **Gyászhir.** Boleman István a pozsonyi ev. lyceum derék tanára, a Ferencz-Józsefrend lovagkeresztese e hó 12-én, élete 87-ik évében elhalálozott. A boldogult édes atya volt Boleman Adolf n.-kálnai gyárigazgatónak, Bars megye törv.-hat. biz. tagjának. — Szokolay Viktort, megyénk szülöttét, az ismert veterán író színtén gyász érte. E hó 2-án veszté el nejét, Eöri Hegedűs Irmát, kiben a nők legjobbika s egy művelt lelkű honleány hunyt el. A boldogult nemesak mint páratlan nő, tevékeny háziasszony s áldozatkész honleány tűnt föl, — de mint író is föltűntet keltett több csinos beszélykével. Béke hamvaikra!

— **A pozsonykerületi keresk. és iparkamara** Fizély Lajost, lévai mű- és építőlakatos levelező tagjává választotta. Vajha minden iparos igyekeznék megismerni a keresk.- és iparkamarák szervezetét és üdvös hivatását!

— **Rövid hírek.** Szkobelev orosz tábornok, ki nem régebben oly izgató toasztokat mondott az orosz pánszlávizmus érdekében, e hó 6-án hirtelen meghalt Moszkvában. — Fél millió forintnyi alapítványt tett tanügyi czélokra Kisújszállás városa, a városi közös vagyon fölosztása alkalmából. — Magyar fajú ló volt a nyertes, e hó 4-én Angliában. Carlisle-ben tartott lóversenyen; ez alkalommal a 300. sovereigns díjat, 8 ló közül Festetich Tasziló gróf „Benzencé”-je nyerte el. — **A m. kormány** jobb évi költségvetéseiről írárt a tárgyalások a legnagyobb részben már befejeztettek. — **Az orsz. erdészeti egyesület** f. évi rendes közgyűlését Máramaros megyében augusztus hó 21—25-ik napjain fogja megtartani. — **Ipolyi Arnold** besztercebányai püspök, jelenleg barsz.-kereszt. kastélyában tartózkodik, jelen csak a nyár vége felé tér vissza a fővárosba. — **Románia királyneját** rendes tagjává fogja választani a román tud. akadémia. — **Trónörökösnek**

adta ki magát egy krakói szijgyártó s azt ígérte a parasztságnak, hogy mihelyt megkoronázzák, számos uradalmat fog köztük kiosztani; ez ígérethez aztán lett öröm, királyilag ünnepelelték hősiüket s gazdag ajándékokat vittek neki. A esendőség azonban elesítte az ípsztét s most a krakói dutyiban elmélkedik a koronázási pompa s ünnepeiről. — Az írók és művészek társasága holnap az alduháig terjedő kirándulásra fog indulni. — **Alexandriát** napok óta bombázzák az angol hadihajók, számos erőd romban hever és igen sok ház lángokban áll. Anglia — ugylátszik — urává akar lenni Egyiptomnak.

Közgazdaság.

Az aratás.

A milyen száraz és lágy tél előzte meg az ideitermést, s amilyen zordonnak mutatta magát a buza-termést alkotó május: annyira aggodalommal telve nézte a gazda mindenkor az időjárást, nem merte táplálni vérmes reményeket az ideitermésre s annak eredményére.

Szokatlan és szabálytalan volt ez az időjárás egészben!

Még csak június hó közepével is a jó termésre nézve reménytelennek mutatkozott az állapot; száraz, szeles időjárás fonyasztotta a növényzetet; a takarmánytermés nem emelte a reményeket, elégtelenségénél fogva inkább lobasztotta.

De jött június végével az áldott s mindent termékenyítő eső, megázott dusan a talaj és kifejeztette a kalászatokat, a szemet annyira, hogy már most is, mielőtt az aratás befejeztetett volna: — jó termésről szól a beszéd, zeng az ének.

A vidéken minden évben átvonulni szokott aratók karavánjai vígan s dalolva jönnek-kelnek a munkára, két hét óta öröm ragyog a gazda arczán, hogy egész évi munkájának, fáradtságának jutalmát találja a kedvező aratásban, termésében.

Hanem, hiszen sokra is van szüksége a gazdának, hogy kielégítthesse mindazokat, kik tőle várják élelmöket.

Bizony nem lehet esodálni, ha aggódva néz az időjárás minden mozzanatára.

Az ég madarai, melyekről írva van, hogy az ur táplálja, bizony a gazda véres veritékkel munkált földjén keresnek s találnak tápot; s részöket kivesszik busásan.

A háziállatok, melyek hol vele, hol ellene dolgoznak: az ő szérűjéből szedik táplálékukat, az ő kamaráját segítik kiüríteni.

Azután jö a félhivatalosak rendje s elveszi mindenki a maga részét.

Ezt követi a hivatalos világ, s elveszi, mit talál és lát.

A mi aztán fönnmarad, azon kell táplálkoznia neki és családjának, munkával, fáradtsággal, aggodalommal egy egész hosszú éven át, míg a gondviselés új aratást nem hoz.

Bizony, nem lehet esodálni, hogy aggódva nézi a gazda az időjárás szeszélyeit.

De ha ezen aggodás oly kellemetes meglepetések által szüntették meg, mint az ideitermés bősége, s ha ahhoz még a megkívántató ég derűje is csatlakozik, hogy a termést kellőleg be is takaríthassa, talán még sem mondhaták el ok nélkül a régi rómaiak: *beatus ille, qui procul negotiis paternam rura bobus exercet suis.*

Adjon isten mindig ily eredményt a gazda munkájának!

Irodalom és művészet.

— **A Gazdasági Mérnök** című mezőgazdasági és műszaki hetilap legutóbb megjelent száma ismét örvendétes tanúságot nyújtanak azon elismerésre méltó törekvéseiről, melylyel e nagy gond- dal és kiváló szakértelemmel szerkesztett s igen díszesen kiállított lap a gazdasági és technikai szakismereteket terjeszteti és fejleszteni igyekszik. Ennek igazolására elég legyen utalnunk a lap gazdag és változatos tartalmára, melyből tájékozásul közöljük a következő cikkekét: A gőpközlekek és fűtők szakszerű kiképzetése. Amerika mezőgazdasági viszonyai s azok befolyása Európa mezőgazdaságára. — A Gotthárd-vasút (képpel) A La-Manche csatornai alagút (képpel) A fataragás a Schwarzwaldban. A Tiszavölgy rendezéséről. L. Pasteur (arezképpel.) Szesz lepáró (képpel.) Betonlépés (képpel) A pantheon építéséhez. Gond a Bétától. Szeszfűző iskola, Dr. Kosutánytól. A malmok világtitkásáról. Kazánfűtés petróleummal. A villamos fűny a mezőgazdaság szolgálatában. A vasipar Felső-Magyarországon. A hengeralmokról. Magyar indigó-gyártás, stb. A Gazdasági Mérnök előfizetési ára negyedévre 2 frt. Előfizetni lehet: Budapesten, Csillagutca 8. sz. a.

— **A Magyar Regényoszlak** 27. füzetét most hagyta el a sajtót érdekes és változatos tartalommal, a letelegezésből kiállítottban. Előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt. — Előfizetési pénzek Aigner Lajos budapesti könyvkereskedő urhoz, mint kiadóulajdonoshoz, vagy Wilkens és Waidl könyvnyomdájába (koronahérezeg-utca 3. sz.) intézendők.

Nyilttér. *)

A Bars megyei Hirlap második számában „Zárvizsgálatok a központban” című cikkben az ar-maróthi kath. felekezeti népiskolának ez évi zárvizsgálati eredményéről egy lelkiismeretlen ítélet hozatott; szerencse azonban, hogy azon nyilatkozat egy igen kiszáradott kútforrásból ered és inkább egy alaptalan ellenségeskedésnek a kifejezése. Ezen iskola zárvizsgálataira az ar-maróthi értelmiség osztálya kivétel nélkül meghívatott, már azoknál fogva is, miután ezen iskola már egy idő óta sokféle, alaptalan levegőből kapkodott vádakkal terheltetett. Sajnos azonban, hogy a tanügy iránt buzgólkodók és épen az elle ségeskedők iskolánkat megjelenésükkel igen kevésszer sze-

*) E rovatban közölttekért felelősséget nem vállal a szerk.

reucéltették. Árvák azonban még sem maradtunk, miután egy az egyházi, miut városi előjáróság teljes szában jelen volt; jelen voltak továbbá: Samassa Adolf, Farkas Teréz, özv. Ruzsicska Gabriella, Morvay Anna, Rónay Irén, Jenés Ilon és Binder Flóra urhölgyek, Farkas Géza, Rónay Kamil, Morvay György, Balázsvy Géza, Szalay Béla, Kalics József, Kovács Géza, Lányi Baruch, Moos Rezső, tisz. Blasko János, Truszka István és Novák Károly urak és több érdekelt szülő, a kiknek türelméért ezennel köszönetünket nyilvánítjuk.

Ami ezen vizsgák eredményét illeti, hivatkozunk egész szilárdsággal és tiszta lelkiismerettel nagys. Lórsiczky Lajos esperes elnök ur zárbeszédjére, a ki ez ügybeni sok évi tapasztalatai után indulva igen szigoruan mérte megelégedésének kifejezéseit, ez évben pedig az eredménnyel teljesen megelégedve, szívrehatólag megdicsérte egy a növendékeket, mint a tanítókat; hivatkozunk továbbá egy az egyházi, mint városi hatóság teljes megelégedésének nyilatkozataira és a vizsgán jelen volt érdekelt és nem érdekelt közönségre; hivatkozhatunk továbbá Nagyságos esittári Germanecz Károly bars megyei királyi tanfelügyelő urra, a ki évközben ezen iskolát több ízben meglátogatta és mindig megelégedését nyilvánította és ezt az osztálykönyvbe bejegyezte.

Nem akarunk a helybeli állami leányiskola szép érdemeiből semmit sem elvonnai, mert akkor lelkiismeretünk ellen véténénk; csak egy körülményt hozunk föl: az állami leányiskolában a növendékek száma 160-on fölül van, öt tanerővel, a növendékek majd mind az értelmiség osztályából valók, tehát magyarok, rendszeren és tökéletesen fölszerelt iskolába járnak; a helybeli fitanoda növendékei száma 142, a kik közül alig van 10 magyar az értelmiség osztályából; a növendékek fele pedig a szükséges taneszközökkel fölszerelve nincs.

Tegyük kezöket szívükre az elégedetlenek és hasonlitsák össze e két körülményt, és aztán hozzanak ítéletet a nyilvánosság előtt.

Nem elég eredmény az, egy tötájku, két tanerővel és 142 tanulóval bíró iskolára nézve, hogy a vizsgákon egyetlenegy töt szó sem volt hallható, a törvény által meghatározott és végzendő anyag egész terjedelemben földolgoztatott; és a hatodik évfolyamból a meg nem bukott tanulók 10—11 éves korukban gymnáziumba és felsőbb iskolákba fölvételnek?

Honnét ered tehát azon lelkiismeretlen és ezen iskolát rágalmazó ítélet? a tanügy iránti buzgalom, vagy pedig ezen kath. hitfelekezeti iskola iránt táplált ellenséges szándék volt-e forrása?! Hogy éppen ezen év eredménye szolgált okul a fölnáborodásra és egy rendszeres állami iskola föllállítását teszik szükségessé: megmagyarázni nem tudjuk.

Különbön iskolánknak mély gyökere van, nem oly könnyű azt kiirtani és másokat helyükbe begyökeriztetni. Maradjunk hitűnket megörző és nevelő iskolánknál, fordítsuk figyelmünket inkább arra, hogy valásunkat tápláló iskolánk, több tanerővel láttassék el és hogy ez rendszeres uton eléréssék, forduljunk magy-nevű pártfogóinkhoz kérelemmel — és a cél el lesz érve.

Ezzel kapcsolatban kötelességüknek ismerjük még a Bars megyei Hirlap első mutatvány számában hoz-zánk intézett tanfelügyelői fölhívásra a pánszlávizmus ügyében nyilatkozni.

Épen azok, akik ily hazafiatlan érzelmeket akarnak fogni valakire a legmagyobb pánszlávok, mert ha egy ily eredményt produkáló iskolánál működőkre is ezt mondják, akkor azt az ébrényt is elfojtani törek-szenek, a melyből ma-holnap terébélyes fa fejlődhetik. Mi ismerjük kedves hazánk iránti kötelességünket s annak nemesak hü polgárai vagyunk és akarunk lenni a jövőben is, de egyszermind a ránk bízott növendé-kekből is úgy az egyháznak, mint a hazának hü és hasznos polgárokat nevelünk és nevelni fogunk.

Az ilyen fogásokat különben is csak aljas rágal-mazásoknak nyilvánítjuk.

Ar-Maróthon, július 11-én, 1882.
Strbik Károly,
Krisztel József,
az ar-maróthi kath. iskolák tanítói.

Szerkesztői üzenetek.

— Cs. J. urnak. Körözés bány a. Hatóságot védő közleményekre csak írásbeli alapos bizonyítékok, vagy személyes meggyőződés alapján nyithatunk tért.
— H. I. urnak. Kecskemét. Itt a szünidő. Lesz-e szerencsénk?
— Sz. T. Kun-Félegyháza. Lapunk megy. Dolgozataidat várom.

Lévai piaci árak.

(Rovatvezető: Kónya J. városi kapitány.)
Buza: mmásajja 9.50—10.— kr. Rozs: 6.50— — kr. Arpa: 5.50—6.— kr. Zab: 9.—9.50 kr. Kukuricza: 7.70— — kr. Köles: 5.— kr. Burgonya, kilója: 4 kr. Szilvits: 100 klg. 26 frt. Zsemleliszt: 24 frt. Kenyerliszt 20 frt. Dereze: 11.50 kr. Kenyér: fehér kiló: 14—16 kr. barna 10—12 kr. Buzadara: mm. 20—28 frt. Borsó: 12 frt. Lenese: 12 frt. Bab: 9.— kr. Köleskása: 12 frt. Hajdina: 14frt. Árpakása: 20—24 frt. Ujbor hl. 9—10 frt. Obor: 14—15 frt. Sör: 12 frt. Szalonna: klg. 84 kr. Disznózsír: 88 kr. Marhabús: 44—48 kr. Borjúbús: 44—48 kr. Disznóbús: 70 kr. Faggyu: 56—60 kr. Gyertya: 64—72kr. Szappan: 48 kr. Széna métermázsánként: 2 frt 50 kr. Repezoelaj: 48 frt. Lenolaj: 60 frt. Bükkfa öle: 10 frt. Cserfa: 11 frt. Tölgyfa: 8—9 frt. Fenyő: köbmétere 8 frt. 20 kr. Zsindely, 1000 drb 9frt 50 kr. Deszka párja 89.90—1 frt 20 kr. Lécz párja 24 kr. Napszám: férfi ellátás nélkül 50 kr., ellátással 35 kr.; nő ellátás nélkül 40 kr., ellátással 25 kr.; gyermek ellátás nélkül 30 kr., ellátással 20 kr.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Holló Sándor.

3715. és 1769. sz.
1881. 1882.

Árverési hirdetmény.

(Kivonat.)

A lévai kir. járásbíró, mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a **besztercebányai püspöki uradalom** végrehajtónak **Chebo Lőrincz** gr.-szöllősi lakos végrehajtást szenvedő elleni **66 frt 57 kr** tőke követelése, ennek 1848. évi május 1. napjától egy 7 frt után 1864. évi nov. 1-től, 1864. évi ápril 17-én folyó járó 5% kamatai, továbbá a 7 frt perbeli és a már eddig 11 frt 73 krt tevő, ugy az ezennel 7 frt 60 krban megállapított, valamint a még felmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonság, u. m. Chebo Lőrincznek a fenn megnevezett járásbíró területéhez tartozó gr.-szöllős községbeli 139. számú tjkvben A. I. 1-7. és + 1-6. sorsz. alatti fekvőségei és tartozékai az **1882. évi szeptember 21. napján** délelőtti 10 órakor **Gr.-Szöllős községében** a községi bíró lakánál az 1881. LX. t. cz. 169-174. §§-ok szabályai szerint megtartandó bírói árverés útján a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítettek, hogy az ezel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerint: 1-ör. A megállapított kikiáltási ár az A. I. 1-7. sorsz. alatti fekvőség és tartozékaira 1941 frt o. é. az A. + 1. s. sz. alatti fekvőségre 109 frt, az A. + 2. s. sz. alatti fekvőségre 127 frt o. é., az A. + 3. s. sz. alatti szőlőre 127 frt o. é., az A. + 4. s. sz. alatti szőlőre és tartozékaira 226 frt o. é., az A. + 5. s. sz. alatti szőlőre 47 frt és az A. + 6. s. sz. alatti szőlőre nézve pedig 114 frt o. é.

2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsátott ingatlanság kikiáltási árának 10%-át bnatpénzül készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telexkönyvi hatóságnál és Gr.-Szöllős község előljárásgánál is megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telexkönyvi hatóság.
Léván, 1882. évi június hó 29-én.

161. 1. **GYENES JÓZSEF** kir. járásbíró.3707. és 1761. sz.
1881. 1882.

Árverési hirdetmény.

(Kivonat.)

A lévai kir. járásbíró, mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a **besztercebányai püspöki uradalom** végrehajtónak **Szebechlebszky András** gr.-szöllősi lakos végrehajtást szenvedő elleni **60 frt 45 kr** tőke követelése, ennek 1848. évi május 1. napjától, egy 6 frt 7 kr után 1864. évi november 1-től járó 5% kamatai, továbbá a 7 frt perbeli és a már eddig 11 frt 73 krt tevő, ugy az ezennel 7 frt 60 krban megállapított, valamint a még felmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonság u. m. Szebechlebszky Andrásnak a fenn megnevezett járásbíró területéhez tartozó Gr.-Szöllős községbeli 104. számú tjkvben A. I. 1-7. és + 1-2. sorszám alatti ingatlanát és tartozékait az **1882. évi szeptember 20. napján** délelőtti 10 órakor **Gr.-Szöllős községében** a községi bíró lakánál az 1881. LX. t. cz. 169-174. §§-ok szabályai szerint megtartandó bírói árverés útján a kikiáltási áron alul is fog eladatni.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítettek, hogy az ezel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerint: 1-ör. A megállapított kikiáltási ár, az A. I. 1-7. sorszám alatti fekvőség és tartozékaira 1609 frt o. é., az A. + 1. sorszám alatti fekvőségre 6 frt o. é. és az A. + 2. sorszám alatti fekvőség és tartozékaira 68 frt o. é.

2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsátott ingatlanság kikiáltási árának 10%-át bnatpénzül készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telexkönyvi hatóságnál és a Gr.-Szöllős község előljárásgánál is megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telexkönyvi hatóság.
Léván, 1882. június 30. napján.

162. 1. **GYENES JÓZSEF** kir. járásbíró.3703. és 1758. sz.
1881. 1882.

Árverési hirdetmény.

(Kivonat.)

A lévai kir. járásbíró, mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a **besztercebányai püspöki uradalom** végrehajtónak **Zelenko József** gr.-szöllősi lakos végrehajtást szenvedő elleni **54 frt 33 kr** tőke követelése, ennek 1848. évi május 1-ől járó 5% kamatai, továbbá a 7 frt perbeli és a már eddig 8 frt 26 krt tevő, ugy az ezennel 7 frt 60 krban meg-

állapított, valamint a még felmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonság u. m. Zelenko Józsefnek a fenn megnevezett járásbíró területéhez tartozó Gr.-Szöllős községbeli 146. számú tjkvben A. I. 1-7. és + 1-2. sorszámok alatt tulajdonul felvett ingatlana és tartozékai az **1882. évi szeptember 19. napján** d. e. 10 órakor **Gr.-Szöllős községében** a községi bíró lakánál az 1881. LX. t. cz. 169-174. §§-ok szabályai szerint megtartandó bírói árverés útján a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítettek, hogy az ezel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerint: 1-ör. A megállapított kikiáltási ár, az A. I. 1-7. sorszám alatti ingatlanok és tartozékaira 1941 frt o. é., továbbá az A. + 1. sorszám alattira 97 frt o. é., végre az A. + 2. sorszám alatti szőlő fekvőségére 90 frt o. é.

2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsátott ingatlanság kikiáltási árának 10%-át bnatpénzül készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telexkönyvi hatóságnál és a Gr.-Szöllős község előljárásgánál is megtekinthetők.

Léván, 1882. évi június hó 28-án.

A kir. járásbíró, mint telexkönyvi hatóság.

163. 1.

GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.3708. és 1762. sz.
1881. 1882.

Árverési hirdetmény.

(Kivonat.)

A lévai kir. járásbíró, mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a **besztercebányai püspöki uradalom** végrehajtónak **Havran Mihály** gr.-szöllősi lakos végrehajtást szenvedő elleni **71 frt 32 kr** tőke követelése, ennek 1848. évi május 1-ől járó 5% kamatai, továbbá a 8 frt perbeli és a már eddig 11 frt 73 krt tevő, ugy az ezennel 7 frt 60 krban megállapított, valamint a még felmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonság, u. m. idős Havran Mihálynak a fenn megnevezett járásbíró területéhez tartozó Gr.-Szöllős községbeli 62. számú tjkvben A. I. 1-7. és + 1-2. sorszám alatti fekvőségei és tartozékai az **1882. évi szeptember 21. napján** délutáni 3 órakor **Gr.-Szöllős községében** a községi lakosról az 1881. LX. t. cz. 169-174. §§-ok szabályai szerint megtartandó bírói árverés útján a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítettek, hogy az ezel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerint: 1-ör. A megállapított kikiáltási ár, az A. I. 1-7. sorszám alatti fekvőség és tartozékaira 1938 frt o. é., az A. + 1. sorszám alatti fekvőségre 54 frt o. é. és az A. + 2. sorszám alatti fekvőségre nézve pedig 500 frt o. é.

2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsátott ingatlanság kikiáltási árának 10%-át bnatpénzül készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telexkönyvi hatóságnál és Gr.-Szöllős község előljárásgánál is megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telexkönyvi hatóság.

Léván, 1882. június 29. napján.

164. 1.

GYENES JÓZSEF kir. járásbíró.3706. és 1760. sz.
1881. 1882.

Árverési hirdetmény.

(Kivonat.)

A lévai kir. járásbíró, mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a **besztercebányai püspöki uradalom** végrehajtónak **Gyurosát József** gr.-szöllősi lakos végrehajtást szenvedő elleni **65 frt 91 kr** tőke követelése, ennek 1848. évi május 1. napjától, egy 7 frt 32 kr után 1864. évi november 1-ől járó 5% kamatai, továbbá a 7 frt perbeli és a már eddig 11 frt 73 krt tevő, ugy az ezennel 7 frt 60 krban megállapított, valamint a még felmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonság u. m. Gyurosát Józsefnek a fenn megnevezett járásbíró területéhez tartozó Gr.-Szöllős községbeli 130. számú tjkvben A. I. 1-7. és + 1-6. sorszám alatti fekvőségei az **1882. évi szeptember 18. napján** délelőtti 10 órakor **Gr.-Szöllős községében** a községi bíró lakánál az 1881. LX. t. cz. 169-174. §§-ok szabályai szerint megtartandó bírói árverés útján a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítettek, hogy az ezel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerint: 1-ör. A megállapított kikiáltási ár az A. I. 1-7. sorszámok alatt foglalt fekvőség és tartozékaira 1968 frt o. é., az A. + 1. sorszám alattira 71 frt o. é., az A. + 2. sorszám alattira 50 frt o. é.,

az A. + 3. sorszám alatti szőlőre 170 frt o. é., az A. + 4. sorszám alatti szőlőre 80 frt o. é., az A. + 5. sorszám alatti szőlőre 170 frt o. é. és az A. + 6. sorszám alatti szőlőfekvőség és tartozékaira 42 frt o. é.

2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsátott ingatlanság kikiáltási árának 10%-át bnatpénzül készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telexkönyvi hatóságnál és a Garam-Szöllős község előljárásgánál is megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telexkönyvi hatóság.

Léván, 1882. június hó 28-ik napján.

165. 1.

GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.3713. és 1767. sz.
1881. 1882.

Árverési hirdetmény.

(Kivonat.)

A lévai kir. járásbíró, mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a **besztercebányai püspöki uradalom** végrehajtónak **Gyurovszky Márton** gr.-szöllősi lakos végrehajtást szenvedő elleni **69 frt 66 kr** tőke követelése, ennek 1848. évi május 1-ől járó 5% kamatai, továbbá a 8 frt perbeli és a már eddig 11 frt 73 krt tevő, ugy az ezennel 7 frt 60 krban megállapított, valamint a még felmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonság u. m. Gyurovszky Mártonnak a fenn megnevezett járásbíró területéhez tartozó Gr.-Szöllős községbeli 2. számú tjkvben A. I. 1-7. és A. + 1-2. sorszám alatt 1/4 részben tulajdonul felvett ingatlanai s ezek tartozékai az **1882. évi szeptember 1. napján** délelőtti 10 órakor **Gr.-Szöllős községében** a községi bíró lakánál az 1881. LX. t. cz. 169-174. §§-ok szabályai szerint megtartandó bírói árverés útján a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítettek, hogy az ezel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerint: 1-ör. A megállapított kikiáltási ár az A. I. 1-7. sorszám alatti fekvőségre 1/4 rész jutalékra 1647 frt o. é., az A. + 1. sorszám alatti fekvőségre 1/4 rész illetményre 64 frt o. é., és az A. + 2. sorszám alatt foglalt szőlő fekvőségre 1/4 tulajdoni jutalékra 132 frt o. é.

2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsátott ingatlanság kikiáltási árának 10%-át bnatpénzül készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telexkönyvi hatóságnál és a Gr.-Szöllős község előljárásgánál is megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telexkönyvi hatóság.

Léván, 1882. évi június 9. napján.

166. 1.

GYENES JÓZSEF kir. járásbíró.1032 sz.
1881.

Árverési hirdetmény.

A lévai kir. járásbíró, mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a **m. kir. államkincstár** végrehajtónak **Mátéfy József** végrehajtást szenvedő elleni **212 frt 22 1/2 kr** tőke követelése ennek 6% kamatai továbbá a már eddig 12 frt 5 krt tevő, ugy az ezennel 7 frt 10 krban megállapított valamint a még felmerülő végrehajtási költségei kielégítésére lefoglalt következő ingatlan vagyonság u. m. Mátéfy Józsefnek a fenn megnevezett járásbíró területéhez tartozó szódói községbeli 9. számú telexkönyvben A + 1. 3-9 sorszám a. fekvőségrebni osztatlan félé rész illetményre az **1882. évi augusztus hó 28-án** délelőtti 10 órakor **Szódó községében** a községi bíró lakánál az 1881. LX. t. cz. 169-174 §§-ok szabályai szerint megtartandó bírói árverés útján a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítettek, hogy az ezel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerint: 1-ör. A megállapított kikiáltási ár 2968 frt o. é.

2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsátott ingatlanság kikiáltási árának 10%-át bnatpénzül készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

3-ör. A vétel három egyenlő részletben és pedig az első részlet az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap, a második részlet ugyanazon naptól számítandó 60 nap, a harmadik részlet ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt fizetendő.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telexkönyvi hatóságnál és a Szódó község előljárásgánál is megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telexkönyvi hatóság.

Léván, ápril hó 21-én 1882.

167. 1.

GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.

Minek
PESTRE,

mikor nálam

75 krajczáros részletfizetésre
HOWE, ANGER, SINGER, WEHLER & WILSON-

gépet

5 évi jótállás mellett kapni.

Családi célokra ajánlom, 5 évi jótállásom mellett a Singer-gépeket 40 frtért. Öreg gépek becséréltnak, vagy igazítottak jutányos áron; géptük, részek és csolnak, raktáromon mindig találhatók.

168. 38. 18.

Fischer Miksa kereskedésében Léván.

Minek

BÉCSBE?

minden előpénz nélkül

GROSSMANN és RAUSCHENBACH
Első magyar gazdasági gépraktára Budapestén.
RAKTÁR **GROSSMANN J.-nél**, vácsi körut 76.

169. 6-2.

